

Le fauteur: un instrument de punition

תלמוד בבלי מסכת מכות דף י עמוד ב

ר"ש בן לקיש פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (שמות כ"א) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו וגו', (שמואל א' כ"ד) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע וגו', במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם שהרגו את הנפש, אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד, לזה אין עדים ולזה אין עדים, הקב"ה מזמין לפונדק אחד, זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שהרג בשוגג יורד בסולם ונפל עליו והרגו, זה שהרג במזיד נהרג, וזה שהרג בשוגג גולה.

Talmud Bavli, traité Makot, page 10B

Rabbi Shimon fils de Lakich commençait son commentaire sur ce sujet, en citant *s'il n'y a pas eu de guet-apens et que Dieu seul ait conduit sa main* (Exode, 21; 13) et comme dit le proverbe des anciens, *c'est des mauvais que vient le mal* (Samuel I, 24; 13). De quoi est-il question dans le texte ? De deux hommes qui ont tué quelqu'un. L'un a tué par accident, l'autre délibérément; les deux homicides n'ont pas de témoins. Le Saint béni soit-Il fait se rencontrer les deux hommes dans la même auberge. Celui qui a tué volontairement est assis sous une échelle; en descendant les degrés de l'échelle, l'autre tombe sur lui et le tue. Résultat: celui qui tua délibérément trouva la mort, et celui qui avait tué involontairement est exilé.